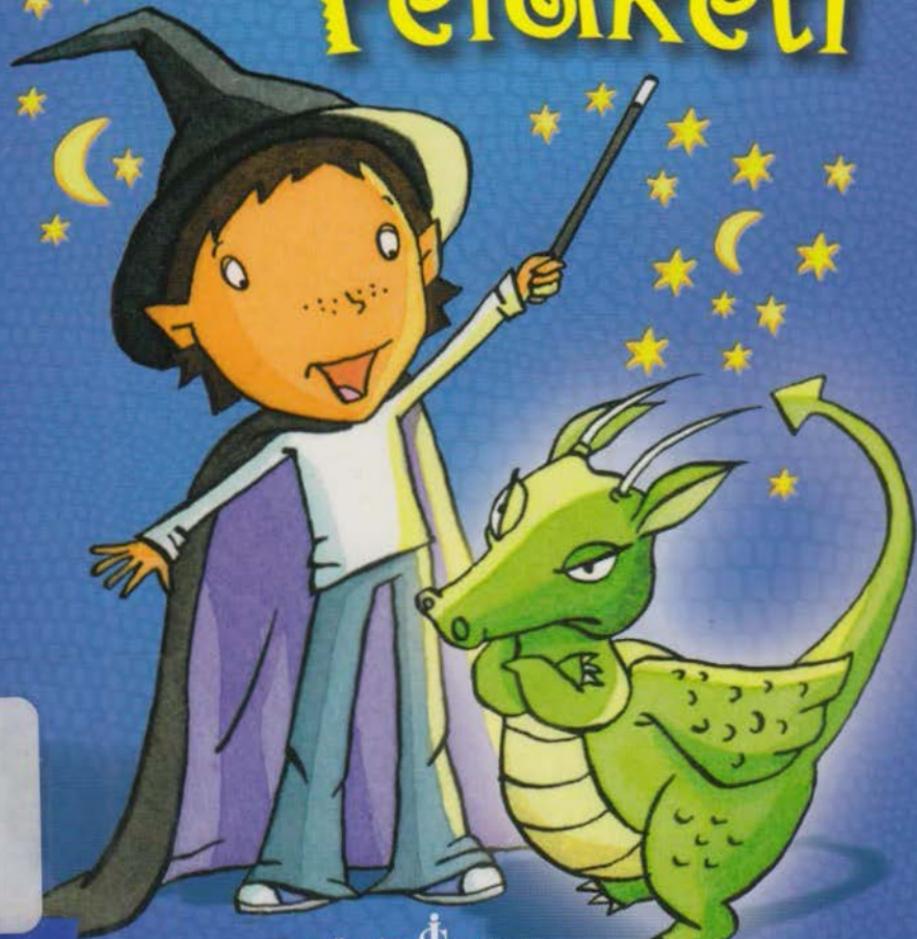

Oliver Moon ve Ejderha Felaketİ

TÜRKİYE BANKASI

Kültür Yayıncılığı

Sue Mongredien

FANTASTİK SERİ

Oliver Moon bütün sınıf arkadaşları gibi, Sihir Festivali'nde yapılacak geçit törenini heyecanla bekliyordu. Ancak ona festivalde çöp toplama işi verilince, heyecanı hayal kırıklığına dönüştü. Ne kadar sıkıcı bir görev! Yeni evcil hayvanı yavru ejderhanın bu sıkıcı işte kendisine yardım edebileceğini düşünmesi ise yaptığı ilk büyük hata oldu. Artık ortaya çıkacak felaketin hiç bir şey durduramayacak gibi görünüyor.

10-13
yaş

9 786053 603917

KDV dahil fiyatı
7 TL

Oliver Moon'un diğer fantastik maceraları

OLIVER MOON VE EJDƏRHA FƏLAKƏTİ
SUE MONGREDIEN

Özgün Adı
OLIVER MOON AND THE DRAGON DISASTER

First published in 2006 by Usborne Publishing Ltd., England.

Text copyright © Sue Mongredien, 2006
Illustrations copyright © Usborne Publishing Ltd., 2006

Türkiye'de Yayın Hakları: © 2010, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları
Sertifika No: 11213

Çizimler
Jan McCafferty

Çeviren
Murat İnceayın

Editor
Nevim Avan Özdemir

1. Baskı: Eylül 2011
Genel Yayın Numarası: 2354

ISBN 978-605-360-391-7

Bu kitabın tüm yayın hakları saklıdır.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında gerek
metin, gerek görsel malzeme yayinevinden izin alınmadan hiçbir yolla
çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılamaz.

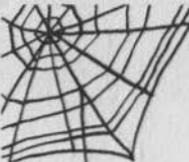
BASKI
KİTAP MATBAACILIK SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
(0212) 482 99 10
DAVUTPAŞA CADDESİ NO: 123 KAT: 1
TOPKAPI İSTANBUL
Sertifika No: 0107-34-007147

TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI
İSTİKLAL CADDESİ, MEŞELİK SOKAK NO: 2/4 BEYOĞLU 34433 İSTANBUL
Tel. (0212) 252 39 91
Fax. (0212) 252 39 95
www.iskultur.com.tr

Oliver Moon Ejderha ve Felaketin

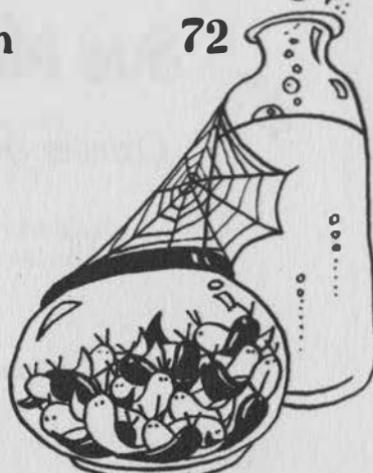

Sue Mongredien
Çizimler Jan McCafferty

İçindekiler

Birinci Bölüm	7
İkinci Bölüm	18
Üçüncü Bölüm	34
Dördüncü Bölüm	44
Beşinci Bölüm	61
Altıncı Bölüm	72

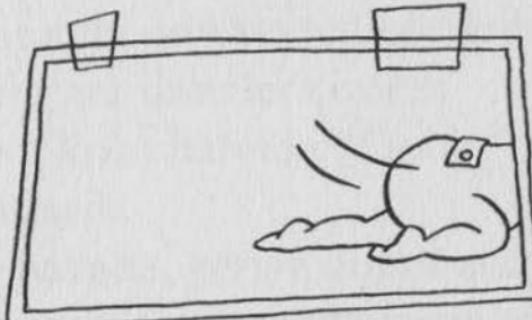
Ailem

Babam

Ben
Oliver
Moon

Annem

Kız kardeşim Cadı Bebek

Oliver Moon süpürge sopasıyla yükseklerde uçuyordu ve Büyücülük Okulu'nun çok üzerindeydi. Bütün arkadaşları ve öğretmenleri aşağıdaki oyun alanında onu seyrediyorlardı. Oliver ara ara daireler çizerek dönerken, koro halinde "Oooh," diye bağırıyorlardı.

İki eli havada, geriye doğru zikzaklar çizerken aşağıdakiler nefeslerini tutup

“Vay canına!” diye bağırıldılar.

Karmaşık dallı ağaçların arasında gözleri sımsıkı kapalı zikzaklar çizerken, “Hurraa,” diye alkışladılar.

Oliver henüz en gözüpek akrobatik uçuşunu gerçekleştirmemişti: altı büyüğün kitabına çalışılarak öğrenilen tam daire dönüşü! Tam o sırada yüzünde sıcak bir nefes hissetti.

“Ollie! Uyuma!”

Oliver inledi ve kırıldandı. Ah, hayır! Ne kadar mutluydu, kendisiyle gurur duyuyordu. Sadece bir rüya mıymış?

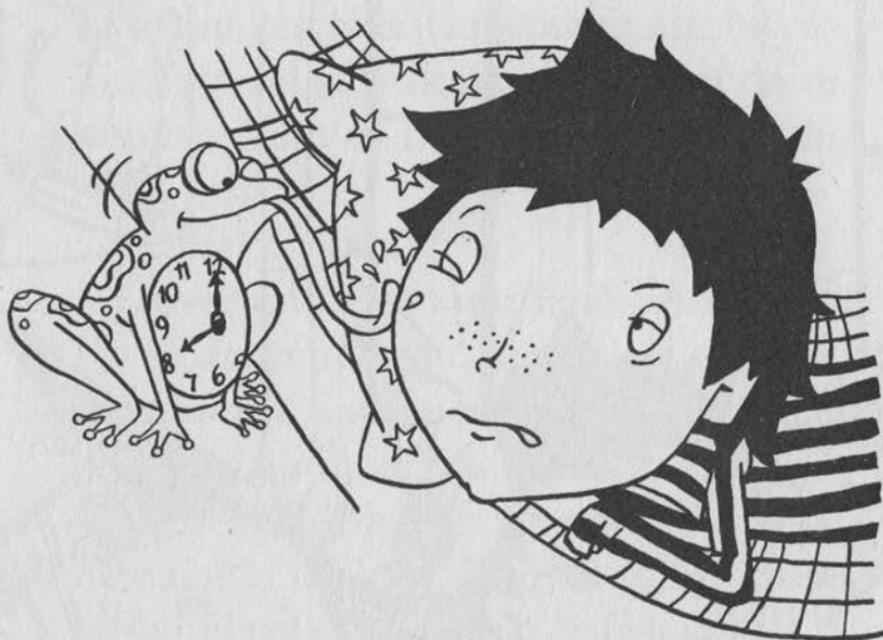
Tek gözünü hafifçe açtı. Kız kardeşi Cadi Bebek örümcek ağından hamağının önünde duruyordu ve gümüş renkli plastik çaydanlığı kafasında zıplıyordu. “Ollie! UYAN,” diye buyurgan bir ses tonuyla konuştu.

Oliver parlak rüyasını tamamlayabileceğini umarak, aceleyle gözünü kapattı.

Kurbağa saatinin alarmı diğer fikirleri

aklına getirdi. "Saat sekiz," diye
geğirdi. Sonra da soğuk ve ıslak diliyle
Oliver'ın yanağını yaladı. "Saat
SEKİZ!"

Oliver inledi. Saat sekiz olmuştu!
Yarasa battaniyesini kafasına çekti.
Birkaç dakika daha orada öylece
yattı...
KÜÜÜT!

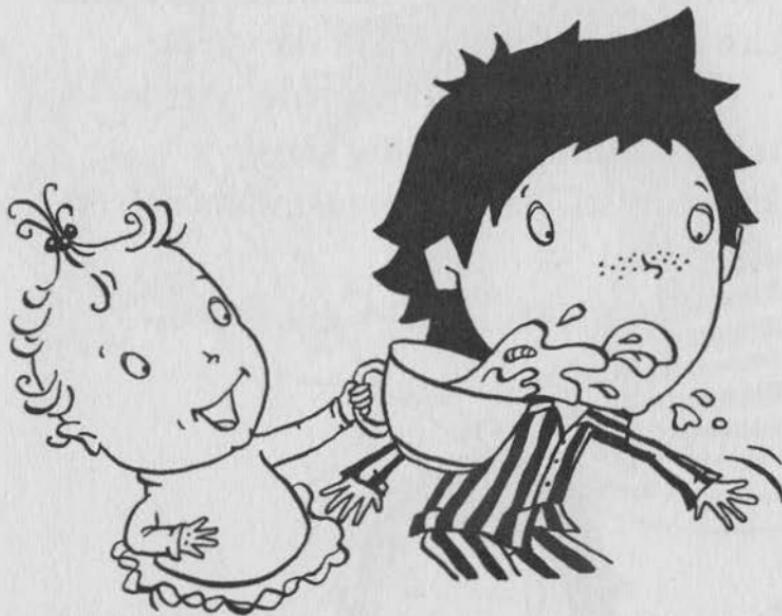
Oliver “Ahhh!” diye feryat etti, hamakta oturdu. *Gidaklayan Gaz Lambası* gazetesi, kafasının üzerinde cisimleşmişti. Gazete her sabah Moon ailesinin paspasının üzerinde sihirli bir şekilde ortaya çıkardı, ama gazetenin evin en garip yerlerinde dolaşmak gibi can sıkıcı bir alışkanlığı da vardı.

Oliver kafasını ovuşturdu. Artık tekrar uyumak için hiç şansı kalmamıştı. Sabah olmasından nefret ediyordu!

“Fincan çay,” dedi Cadı Bebek.

Çaydanlığından pembe bir fincana yeşil çimen suyunu boşalttı ve sonra da bunu Oliver'ın suratına döktü. Çimen suyu tam Oliver'ın ağızının içine sıçradı. Ahhh! Bu fena kokmuyor! Ama tadı iğrenç!

Oliver sinirli bir şekilde sabahlığına uzandı. Sabahlığına uzanırken, gazetenin manşeti gözüne çarptı:

O anki kötü ruh halini hemen unutan Oliver "Harika!" diyerek derin bir nefes aldı. Her yıl yapılan Sihir Festivali yılın en muhteşem günüdür. Sabahlığını giydi ve aceleyle merdivenleri tırmandı. "Anne, baba!" diye bağırdı.

"Gelin ve şuna bir bakın!"

Birkaç dakika sonra Bayan Moon gülerek, "Sihir gösterisi için kimler sıraya girmiş gördün mü?" dedi.

Bayan Moon, Oliver ve Bay Moon gazete önlerinde, kahvaltı masasına oturdular. "Cecily Hızlıgümüş ve onun

deniz yılanları, Büyücü Kurtçukkafa,
Büyük Gorindo ve ah!”

Oliver annesinin eliyle işaret ettiği
şeyi görmeye çalışarak, “Ne oldu?” diye
sordu.

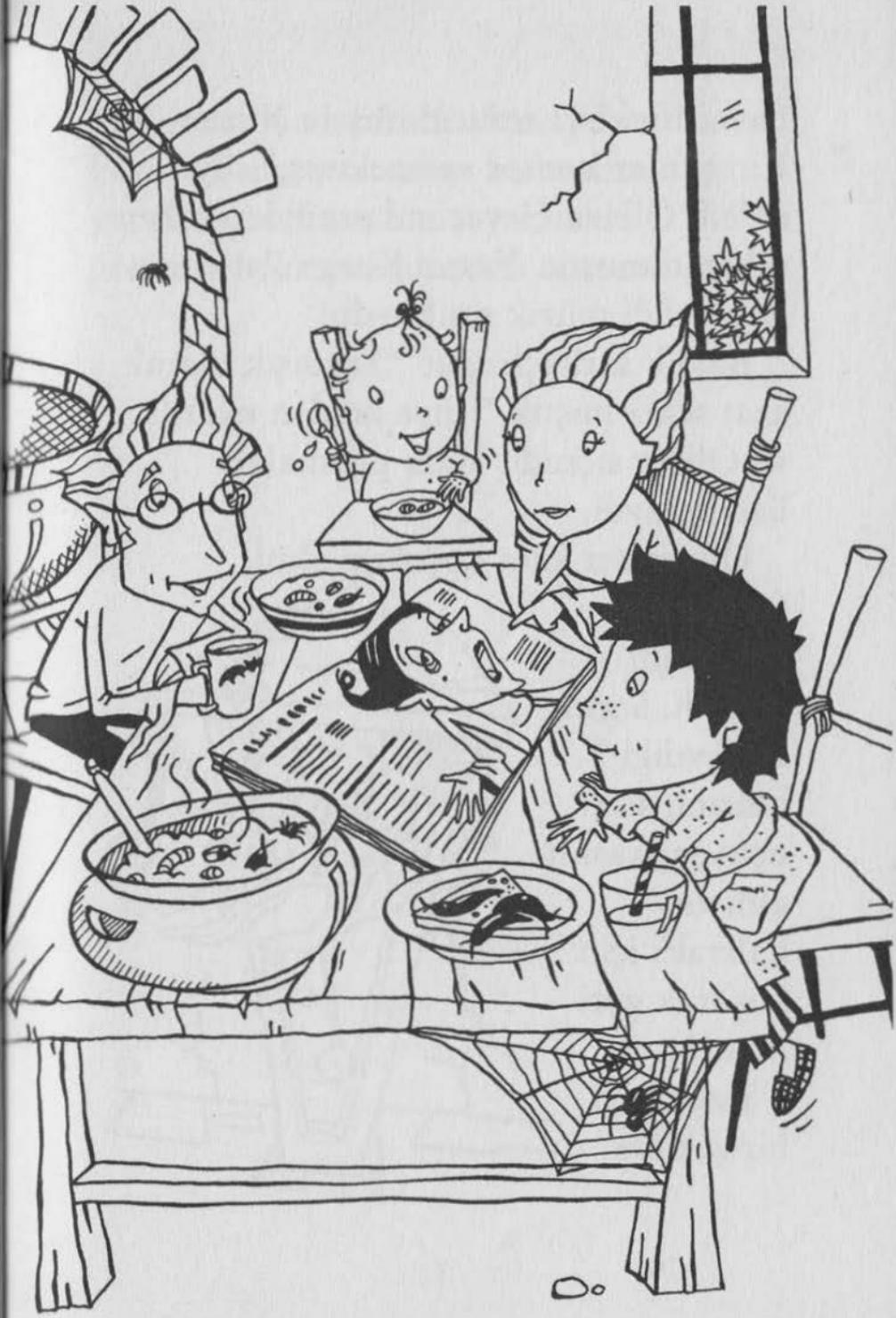
Annesi parmağıyla gazeteye hızlıca
vuruyordu. Sonra konuşmaya başladı.
“Söylenenlere göre, çok özel bir misafir
de olacakmış ve bu kişi Büyücü Eliot!”
Gazete bunu çok resmi bir dille
duyuruyordu.

“Vay canına,” diyen Oliver derin bir
nefes aldı. Büyücü Eliot onun
kahramanıydı – ve tüm ülkedeki en iyi
büyüğündü!

Cadı Bebek “Eliot Kokuluperuk,”
diye bağırdı.

“Kara okların süpürge saplarıyla bir
uçuş gösterisi de olacakmış,” diye Bay
Moon yüksek sesle gazeteyi okudu.
“Harika!”

“Karanlık çöktükten sonra ateşböceği

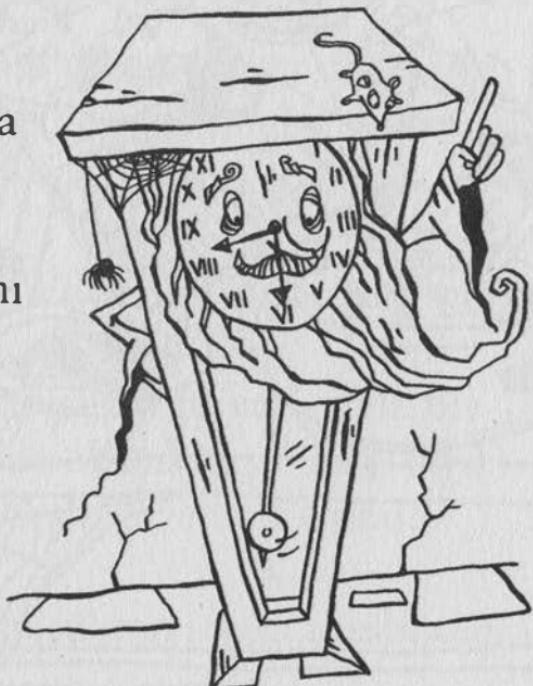

havai fişekleri atılacakmış ve Yırtıcı Kuzgunlar konser verecekmiş,” diye ekledi Oliver. Heyecandan tüyleri diken diken olmuştu. Yırtıcı Kuzgunlar onun en sevdiği müzik grubuydu!

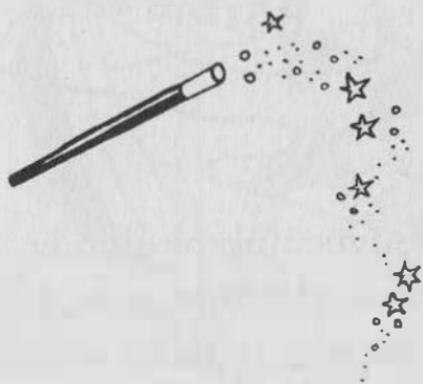
Büyük sarkaçlı saat “Yaklaşık olarak saat sekiz buçuk,” diye aniden uyardı ve Oliver sıçradı. Hala pijamaları üzerindeydi.

Oliver üst kata koştu ve okul formasını ve pelerinini giyindi. Sonra en sevdiği asasını, sivri uçlu şapkasını aldı ve kahvaltı için koşarak geri döndü.

Bugün iyi bir şekilde

başlamamış olabilirdi. Ama Sihir Festivali'nin çok yakın bir tarihte yapılacak olması her şeye farklı gözlerle bakmasına neden oluyordu!

O sabah büyülü okulunda, Müdire Bayan MacKertenkele, genç büyüğü ve cadıların hepsini toplantı salonuna çağırdı. Sevinçli bir şekilde “Bu seneki Sihir Festivali’nden hepinizin haberini olduğundan eminim,” dedi. “Bu seneki geçit töreninde okulumuzun da yer alacağını söylemekten, büyük bir mutluluk duyuyorum.”

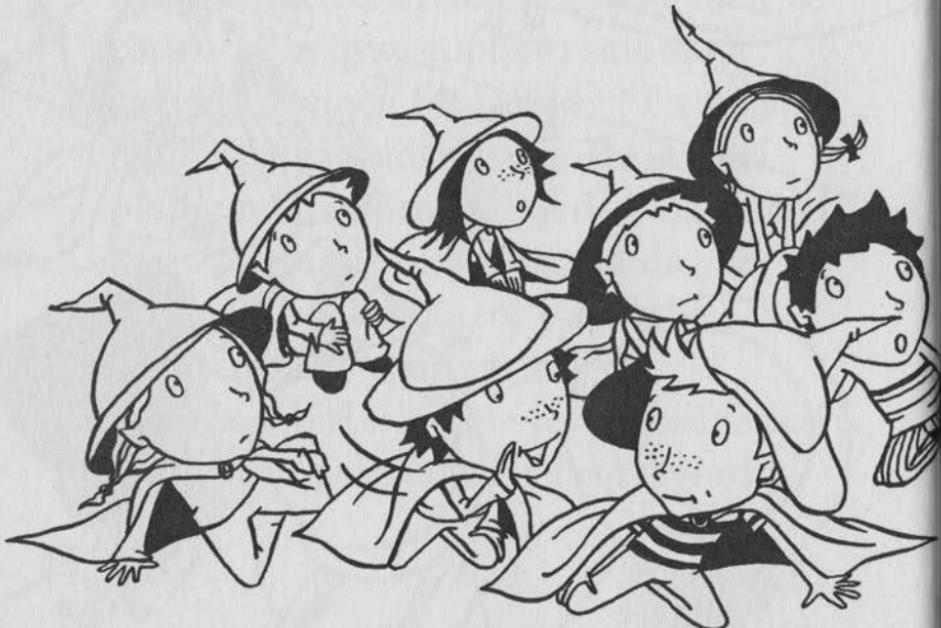
Herkes birbirine bir şeyler fısıldamaya başlarken, pelerinler de hisirdiyordu.

Oliver en iyi arkadaşı Jake Kurbağasığılı'ne döndü, gözlerinin içi parlıyordu. "Harika!" diye fısıldadı. "Ben..."

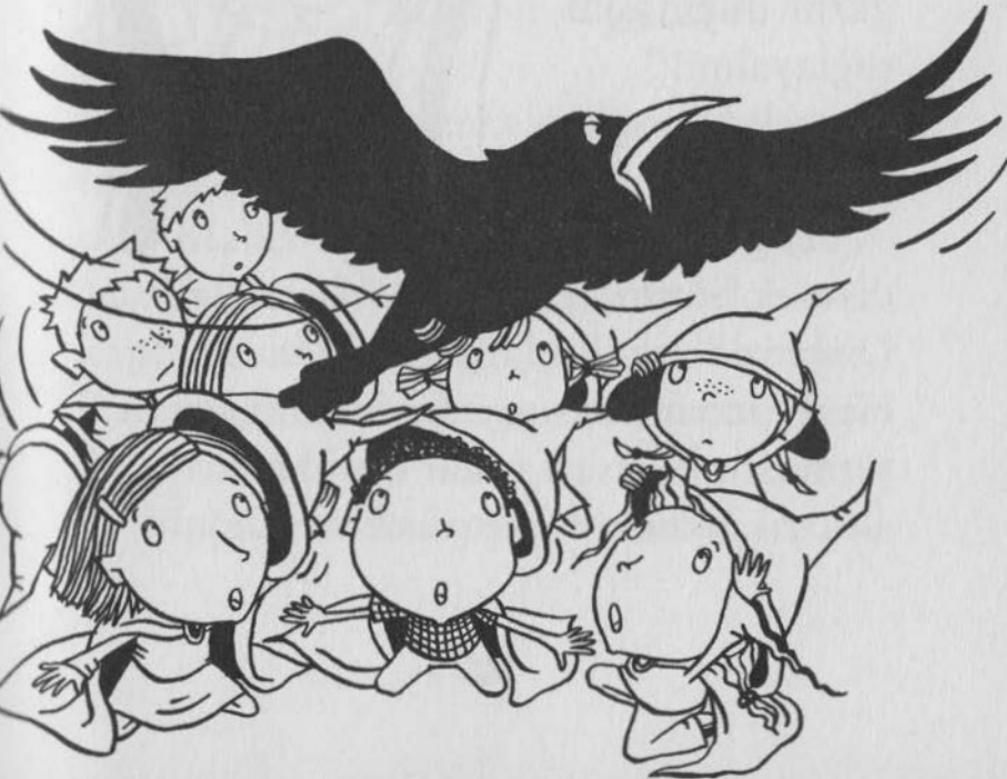
"GAAK!" Bayan MacKertenkele'nin kuzgunu kendi aralarında yaptıkları bu konuşmaları beğenmediğini gösteren bir şekilde ciyakladı. Tünediği perde kornişinden aşağı doğru uçtu, öğrencilerin kafalarının üzerinden alçak bir pike yaptı ve yolu üzerinde bulunan birkaç sivri uçlu şapkaya vurarak şapkaları yana yatırdı.

Oda eskisi gibi sessizleşti. Kuzgun gelip

omuzunun üzerine konduğunda,
“Teşekkür ederim, küçük tüylü
kanadım,” dedi Bayan MacKertenkele.
Kuzgun, Bayan MacKertenkele'nin
saçlarının arasında kıvranan bir böceği
gagaladı ve sonra da böceği yuttu.

Müdire “Nerede kalmıştım? Ah, evet,
geçit töreni. Hepiniz gruplara
ayrılacaksınız,” diye sözlerine devam
etti. “Ve her grubun ana konusunu
seçecek bir takım kaptanı olacak.
Müzik, kıyafetler ve tabii ki büyüm

konularını
seçebilirsiniz.”

Ağzını o kadar çok
açarak gülümsedi
ki, Oliver onun
ağzındaki
simsiyah olmuş
yedi çürük dişi
de gördü.

“Gidaklayan
Gaz Lambası’nın
okulumuzla
gurur duymasını
sağlayalım!”
diyerek bir çığlık
attı.

“Yaşasın!”
diyerek bütün öğrenciler alkışladılar,
Oliver da arkadaşlarına katıldı.
Heyecandan asasını o kadar sıkı sıkıya
tutmuştu ki, asası tuhaf bir mavi
elektrik akımıyla çatırdadı ve asadan

tıpkı havai fişek gibi kıvılcımlar
çıkmaya başladı. "Bu çok eğlenceli
olacak," diyen Oliver, Jake'e
gülümsemi.

Bayan MacKertenkele okulu
takımlara ayırmaya başladı. Tıpkı baş
cadı Mabel Maldeval gibi, baş büyüğü
Merlin Kaşıkbüken de tabii ki takım
kaptanlarından biriydi. Oliver ikisinden
birinin takımına girmeyi umut etti. İkişi
de harikaydılar!

"Pippi Sessizkedi, sen Mabel'in

takımındasın,” Bayan MacKertenkele listesini okuyordu. “Jake Kurbağasıgilı, sen Merlin'in takımındasın...”

“EVET!” diye alkışladı Jake, yüzünden halinden hoşnut bir gülümseme vardı. Ayağa kalktı ve Merlin'in takımının yanına gitti.

“Oliver Moon, sen Snivel'in takımındasın,” dedi Bayan MacKertenkele. “Boris Yarasakanadı...”

Snivel'in takımı mı? Ah. Oliver bundan hiç hoşlanmamıştı. Snivel Peygamberdevesi mükemmellerden biriydi ve çok sıkıcıydı. Aynı zamanda garabetin de tekiydi. Ve çok ama çok inekti.

Oliver derin bir nefes aldı ve ayağa kalktı. En azılı düşmanı Bully Öcümayası da onunla ayağa kalktı, yanından geçerken dirseğiyle Oliver'ı dürttü. “Görünüşe bakılırsa aynı

takımdayız,” diye sırttı Bully. Sarı gözleri zoraki bir şekilde gülümşüyordu. “Çok şanslısun, öyle değil mi?”

Oliver’ın biraz kalbi sıkıştı. Snivel’in takımında, Bully Öcümayası’yla birlikte mi olacaktı? Geçit töreni artık kendisine beş dakika önceki kadar eğlenceli gelmiyordu.

Salonun diğer ucunda, Merlin'in takımı toplanıyordu. Daha şimdiden Merlin asasını havada döndürmeye başlamıştı ve ağızından alevler saçarak havada uçan kızıl bir ejderhanın resmini büyükle havaya çiziyordu. "İşte bunu geçit töreni için birlikte yaratacağız." Oliver, Merlin'in takımına bunu söylediğini duydı.

Takımındakiler, tabii ki bu fikre heyecandan çıldırmış gibi bakıyorlardı.

Snivel'in grubuna katılırken Oliver, '*Bu hiç adil değil,*' diye düşündü.

Neden Jake, Merlin'in takımına verilmişti de; kendisi verilmemişti?

"Tamam, ekip," dedi Snivel, çenesindeki tek kılı eliyle döndürdü, "sececeğim konu... iksir mayalamak."

"Çok sıkıcı," diye inledi Bully Öcümayası. Oliver ilk kez onunla aynı fikirdeydi.

Snivel sözünün kesilmesine aldırit

etmedi. "Büyük Usta kıyafeti giyeceğim," diye sözlerine devam etti. Ayak parmaklarından kulaklarına kadar kıpkırmızı kesildi. "Ayrıca

tekerleklerinin üzerinde ilerleyen büyük kazanın önünde yürüyeceğim. Şimdi size görevlerinizi bölüşüreceğim,” dedi. Sonra takımın geri kalanını eliyle işaret etti, “Sizler benim bileşim malzemelerim olacaksınız.”

Oliver’ın omuzları çöktü. Aman ne güzeldi. Şansının nasıl olduğunu biliyordu, ölü bir yarasa gibi işi bitmişti. Ooof of!

“Bu gerçekten çok eğlenceli bir numara olacak,” dedi Snivel. Gözleri parlıyordu. “Eğlenceli ve eğitici! Kazanın yanında yürürken asamı her salladığında bileşim malzemelerinden biri kazanın içine atlayacak. Böylece geçit törenin sonunda hepiniz kazanın içinde bir araya gelmiş olacaksınız. Bu süper olmaz mı?”

“Ne? Kazanın içine girdikten sonra geçit törenin kalan kısmını göremeyecek miyiz?” diye sordu Hattie

Kurbağaborazancısı. Dehşete düşmüş bir şekilde bakıyordu.

“Haklısun,” dedi Snivel.

“Olumlu. Hımm...evet.”

diye parladi. “Sanırım tamamen böyle olacak.

Gerçekten tam olarak böyle olacak.”

“Tamamen sıkıcı bir şey olacak demek istiyorsun herhalde,” diye mırıldandı Bully Öcümayası.

Hattie, Oliver'a bakarak gözlerini döndürdü. Geçit töreninde sanki hepsi de karanlık bir kazanın içinde olmak için can atıyorlardı! Asla olmazdı!

Snivel daha bitirmemişti. Sıiska

göğsünü kabartarak, "Şimdi, bir büyücü olarak en önemli kişi benim," dedi. "Ve asamı her salladığında kırmızı ve mor bir duman asamdan etrafa yayılırsa bunun gerçekten çok heyecan verici görüneceğini düşünüyorum. Sonra da dumanlar kırmızı ve mor kağıt yıldızlara dönüşecek." Bu önerisinin alkışlarla karşılanması beklermiş gibi etrafına bakındı. Kimse alkışlamadı. "Ve sonra, işte böyle şeyler düşünüyorum..."

Oliver kendisini sürüklenip giderken buldu. Geçit töreninde sıkıcı bir bileşim malzemesi kıyafeti giymek zorunda kalacak olması zaten yeterince kötüydü. Snivel'in *kendiyle* ilgili ilginçlikten uzak, saçma sapan konuşmalarını dinlemek zorunda kalmasından bile daha kötüydü!

Bully Öcümayası'nın "...Sanırım bunu en iyi Oliver yapar," dediğini

duydu aniden. Oliver düşüncelerinden sıyrıldığında, takımının geri kalan kısmının kendisine baktığını fark etti.

“Hımm...” diye mırıldandı Oliver, dinlemediğini itiraf etmek istemiyordu.

“Böylesine önemli bir görevi ancak senin gibi olgun ve hassas biri kabul eder,” diye sözlerine devam etti Bully Öcümayası. “Tıpkı Oliver gibi biri.”

Snivel'in bakışları olumlu ışınlar saçıyordu.

“Ah,
gerçekten
bunu yapacak
mısın, Oliver?
Gerçekten
yapacak
mısın?” diye
umutla sordu.

Oliver
duraksadı.

Neden söz ediyorlardı? Hiçbir fikri yoktu. "Hımım... tamam," diye kabul etti ve parmaklarını çapraz yaptı. Bu önemli görev her ne ise, bir iksir bileşimi olmaktan daha kötü olamazdı, bundan emindi.

"Çok güzel," dedi Snivel ve Oliver'in sırtına vurdu. "Sana çöp torbalarını biz sağlayacağız, tabii ki. Her şeye rağmen, çöpleri toplamak da çok önemli."

Snivel'in sözlerini duyan Oliver'ın ağızı dehşetle açık kaldı. Çöp toplamak mı? Çöpleri toplamayı gerçekten kabul mü etmişti?

Bully Öcümayası'nın yılışıkça konuştuğuna bakınca, acı gerçeği anladı. Evet. Kendisinin bileşim malzemesi kıyafeti giyimesine gerek kalmamıştı. Diğerleriyle birlikte büyük kazanın içine de atlamayacaktı. Bunların yerine Oliver Moon takımının geçit töreni sırasında arkadan

yürüyecekti. Kırmızı ve mor kağıt yıldızları toplayacak ve onları çöp torbasına dolduracaktı.

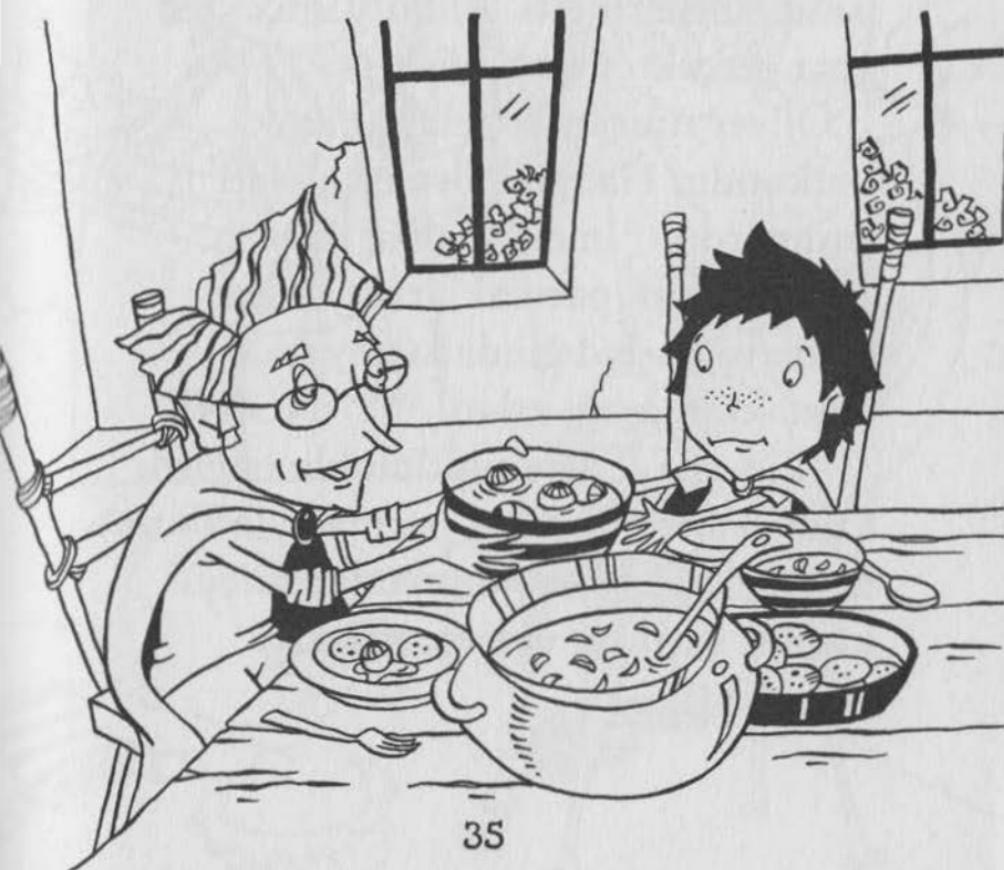

Oliver'ın annesi ve babası o akşam çay saatinde onu neşelendirmeye çalıştilar. Katırtırnağı güvecini kepçeyle tabağına dolduran annesi ona cesaret vererek, "En azından geçit töreni boyunca pis kokulu bir kazanın içinde sıkışıp kalmayacaksın," dedi.

"Hayır, bunun yerine sadece pis kokulu eski çöp torbalarını taşıyacağım," diye homurdandı Oliver. Çatalını yeşil bir patatese sapladı ve

ikiye böldüğü patatesi hapır hupur yedi.
“Bu hiç adil değil. Merlin'in ejderha
takımında olmak istiyordum.”

Oliver'ın babası içi gözlerle dolu
çanağı ona uzattı. “Tamam, biz hala
seninle gurur duyuyoruz, Oliver,” dedi.
“Bahse girerim Gidaklayan Lamba Sihir
Festivali'nin en iyi çöp toplayıcısı sen
olacaksın!”

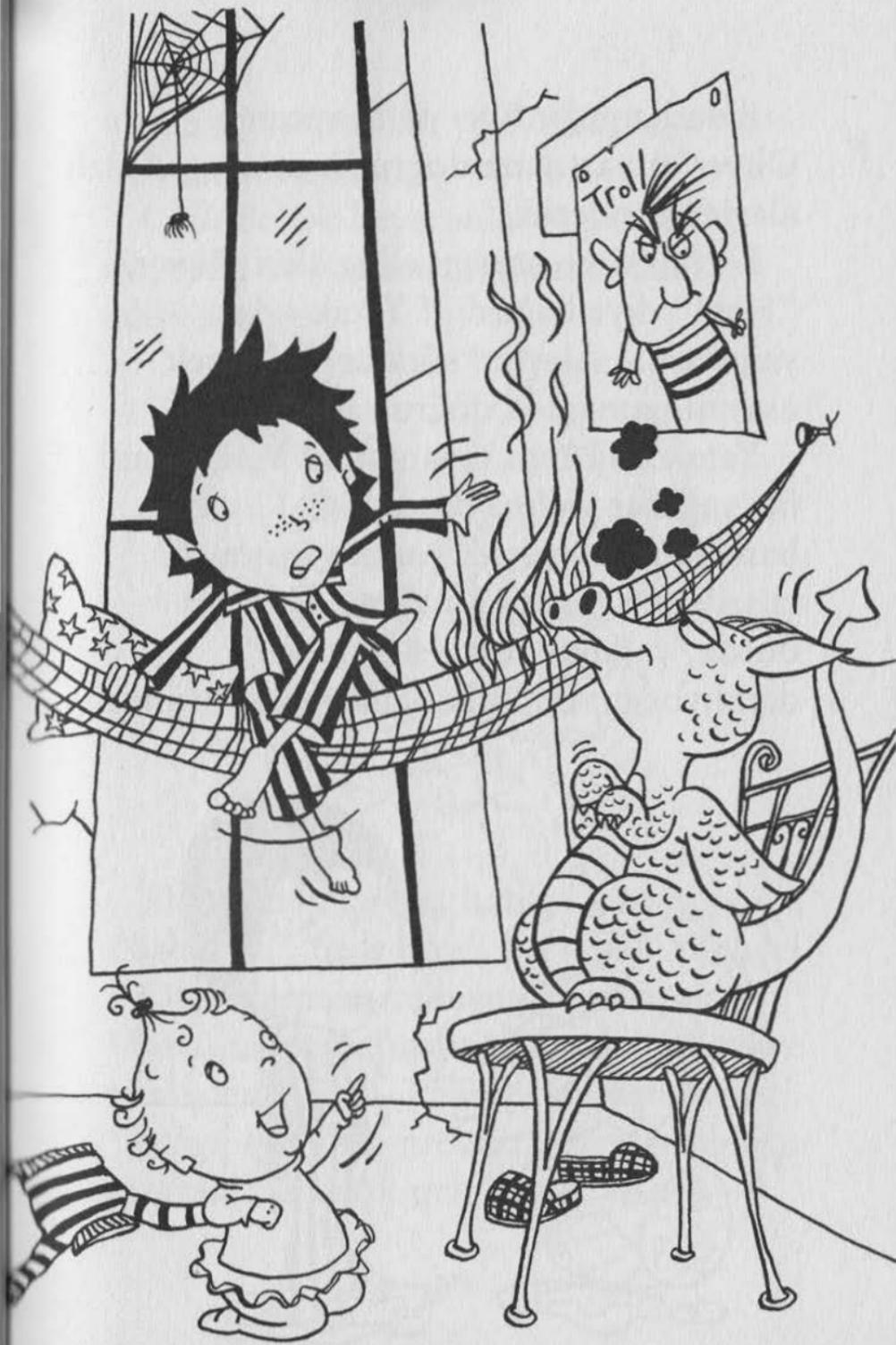

Oliver'ın yüzü asıldı. Evet, haklıydı.
Böyle bir şey yüzünden hiç gurur
duyulur muydu?

Ertesi sabah, bir yanık kokusu Oliver'ı uyandırdı. 'Babam yulaf lapasını yine yaktı,' diye düşündü uykulu bir şekilde ve hamağında döndü. Ama sonra ayağının gittikçe ısındığını fark etti. Ahhh! Gerçekten ama gerçekten çok sıcaktı!

Oliver oturdu ve telaşlanarak yutkundu. Hamağı alevler içinde yanıyordu! "İmdat!" diye bağırdı. Alevler ayak parmaklarına doğru gelmeye başladığında sıçrayarak hamaktan aşağı atladi. "YANGIN!"

"Ejderha," diye mutlulukla bağırdı Cadı Bebek. Tombul parmağıyla burun deliklerinden kara dumanlar tüten küçük, yeşil bir ejderhayı işaret ediyordu.

Ejderha eğirdi ve nefes vererek
Oliver'ın yastığına doğru kocaman ve hızlı
alevler gönderdi.

Beceriksizce asasını eline alan Oliver,
“Hey!” diye bağırdı. “Yatak odası
yağmuru... Alevleri söndür!” diyerek
asasını hamağına doğru salladı.

Yatak odasının tavanından aşağıya ani
bir yağmur yağmaya başladı. Oliver'ın
hamağıının simsiyah yanmış kısmı
cızırdadı. Oliver hamağıının yanında
durdu, yağmur suları üzerinden
damlıyordu. Pullu kanatlarından birinin

altına sığınmış olan yeşil ejderhaya
bakmaya başladı.

Cadı Bebek heyecanlanmış çığlıklar
atıyordu ve yağmurun altında dans
ediyordu.

Ejderhanın sırtına hafifçe vurarak,
“Bahçeye,” dedi neşeli bir sesle. “Bahçe!”
Oliver asasını sallayarak çabucak
“Büyü-tersine dönsün! İşler daha kötüye
gitmeden!” dedi. Yağmur aniden kesildi.
“Bahçe mi?” diye tekrarladı ve kaşlarını
çatarak kız kardeşine baktı. “Bahçe

derken neyi kastediyorsun?” dikkatle ejderhaya baktı. “Bu ejderhayı bizim bahçemizde mi buldun?”

Cadı Bebek'in yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi ve başına sallayarak onayladı. “**BENİM** ejderham,” diye gururla duyurdu. “Benim!”

Ejderha badi badi yürüyerek yatak odasına doğru ilerlerken Oliver, “Harika!” dedi. “Her zaman, evcil bir hayvanımızın olmasını istemiştim.”

Yüzüne kocaman bir gülümseme yerleştı.
“Mükemmel!”

Ama Oliver’ın ejderhayla ilgili olarak hissettiği güzel duygular fazla uzun sürmedi. Aynı sabah okul yolunda Jake’e, “Bu ejderha *korkunç!*” diye homurdanıyordu. Kahvaltı için kazanın altındaki ateşi nasıl canlandıracağını öğretmeye çalışıyordu, ama babamın süpürge sopasını ve annemin geceliğini yakmayı başardı. Üstelik bütün bunları benim yatağımı ateşe verdikten sonra yaptı!”

Jake kıkırdadı. “Annen ve baban onu evde tutmanıza izin verecekler mi?”

Oliver omuzlarını silkti. “Kim bilir? Simdilik bahçeye sürgün edildi. Babam kendi evine geri uçacağını ümit ediyor. Ama ben evden çıktığım sırada, ejderha sınırlı bir şekilde surat ediyor ve

annemin zehirli sarmaşıklarını yakmaya çalışıyordu.” Düşünceli bir şekilde başını salladı. “Tımarhaneye dönen evden çıkmak için daha fazla bekleyemedim ve okula geldim.”

“Ben de daha fazla bekleyemedim,” dedi Jake. Yürürlерken kafatasından futbol topunu sektiriyordu.

“Geçit töreni takımımın sonraki toplantısını dört gözle bekliyorum. Dün akşam bütün gece boyunca ejderhamızın kuyruğunu

tasarlamak için çalıştım. Merlin benden kuyruğu yapmamı rica etti,” diye gururlu bir ses tonuyla konuştu.

“Sanırım kuyruğu yapmam...”

Ama Oliver onu dinlemeyi çoktan bırakmıştı.

Aniden kahkahalarla gülerek, “İşte bu!” diye bağırdı. “İşte bu!”

“İşte ne?” diye sordu Jake. Şaşırılmış görünüyordu.

Oliver, Jake'in kafatası topunu sıkıca kavramıştı ve topu kafasında sektiriyordu. Sivri şapkası kaldırıma düşmüştü, ama Oliver bunun farkında bile değildi. “Jake, şu an bana çok mükemmel bir fikir verdin,” diyerek sırttı. “Belki de çöp toplamak her şeye rağmen çok eğlenceli olacak!”

Jake boş gözlerle arkadaşına bakıyordu.
“Nasıl?” diye kuşkulu bir şekilde sordu.

“Ejderhayı kullanacağım!” diye
bağırdı Oliver. “Bütün çöpleri toplamak
yerine, ejderha onları nefesiyle yakıp
küledebilir! Ne kadar harika bir fikir,
öyle değil mi?”

“Kızartma yapacaksın!” diye güldü
Jake. “Büyük olasılıkla *Gidaklayan
Gaz Lambası* gazetesinde ve diğer

yerlerde resmini yayinallyacaklar.
Ama... senin ejderhanın durumu ne
olacak... o biraz vahşi gibi. Geçit
törenine kadar onu eğitebilecek misin?"

Oliver duraksadı. Ahh. Ejderhayı
eğitmek. Şöyleda da böyle, bu küçük
ayrıntıyı unutmamalıydı. Asasını
düşünceli bir şekilde elinde döndürdü.
"Evet..." diye söze başladı. Daha önce
hiç ejderha eğitmemişti. Bu iş ne kadar
zor olabilirdi ki?

Hemen sonra Bully Öcümayası
çıkageldi. Yüzünde iğrenç bir sıritiş
vardı. Ceplerini Oliver ve Jake'in
önünde boşaltarak, "İşte başlıyoruz,"
dedi. Çiğnenmiş bir kurbağa bacağı ve
yenmiş bir elma sapını cebinden
çıkarttı. Yeşil sümüklü bir mendili yere
attı ve korkunç büyülükte bir pelerinin
tozunu silkeledi. "Artık çöp toplama
işinde deneyim kazanmaya
başlayabilirsin." Sonra kahkahalarla

gülmeye başladı. Sarı tükürükler ağzından çamurlu bir yağmur gibi etrafa yağdı.

Oliver yüzündeki tükürükleri sildi, sonra da kollarını kavuşturdu. "Aslına bakarsan, geçit töreninde çöpleri ben toplayacak değilim." Böbürlenerek konuşmaktan kendini alamıyordu. "Evcil ejderham çöpleri benim için yok edecek."

Bully Öcümayası küçümseyen bir şekilde bakıyordu.

“Senin evcil bir ejderhan yok ki,” diye dudak büktü.

Bully'nin çöp yiğinin üzerine basarken, “Sen öyle san,” dedi Oliver. Arkasını döndü ve çöp yiğiniyla dolu kaldırıma bakarak işaret etti. “Şu attıklarını kendin toplarsın artık.”

Aynı gün okuldan sonra, Jake ejderhanın ilk itaat dersini vermek için Oliver'la birlikte eve geldi.

Evin önüne geldiklerinde Oliver, “Neyse ki annem ve babam ona ufk tefek bir şeyler öğretmeyi başarabildiler,” dedi. “Sen bekle, Jake. Zaman kaybetmeden onu eğitmeye başlayacağım.”

Ev is kokuyordu. Ön kapıdan içeri girdiklerinde, koridordaki halı birkaç yerinden yanıyordu ve tavan is

lekeleriyle kaplanmıştı. Ejderhanın hala evde olduğu açıktı, ama şu an neredeydi acaba?

Mutfağa girdiklerinde, "Dottie mi? Bahçede," dedi Oliver'ın annesi.

Dikiş iğnesinde kıvranan yün
kurtlarıyla geceliğindeki deliği tamir
etmeye çalışıyordu.

“Dottie mi?” diye inledi Oliver.
“Ona bu ismi taktik,” diye yanıt
verdi annesi. “Ona çay için nasıl
karafatma kızartacağını öğretmeye

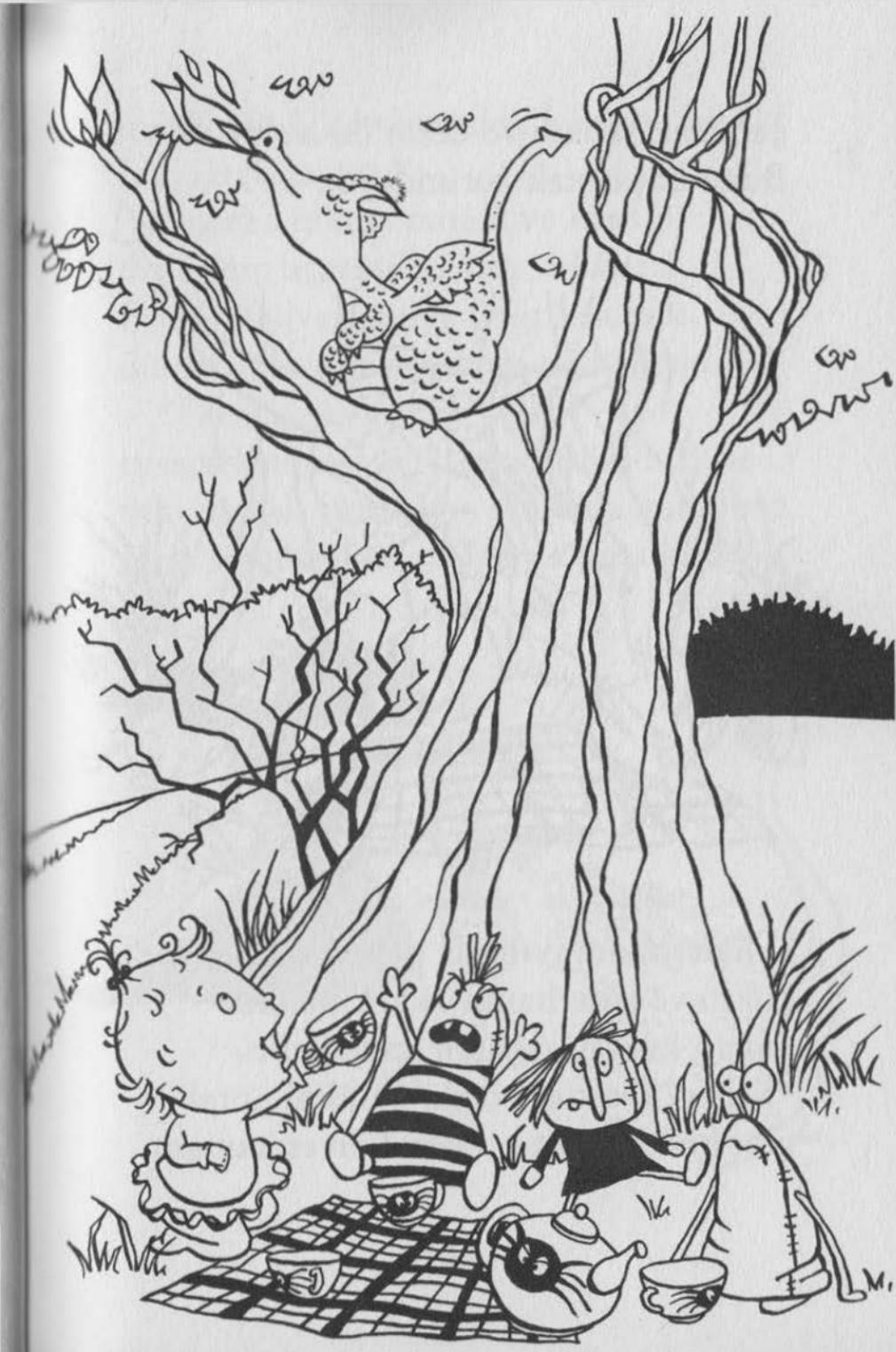
çalışıyordu, ama yanlışlıkla perdeleri ateşe verdi.” Pencereden dışarıya baktı. “Koridordaki halayı, oturma odasındaki halayı ve babanın yeni pelerinini de yaktı. Bu yüzden dışında durmasının daha iyi olacağına karar verdim.”

Oliver ve Jake bahçeye çıktılar. Dottie dolaşıkdal ağacının üzerine tırmanmıştı. Cadı Bebek'in püsküllü berelerinden birini başına takmıştı ve yüzünde huysuz bir ifadeyle yaprakları ateşe veriyordu.

Ağacın altında, Cadı Bebek birkaç canavar bebek oyuncayıyla bir çay partisi düzenlemişti. “Oyna,” diye elindeki çay fincanını sallayarak ejderhaya emir veriyordu.

Dottie esnedi ve dengesini kaybetti, ağaçtan aşağıya düşmeye başladı ve Cadı Bebek'in piknik battaniyesini ateşe verdi.

Oliver alevleri söndürmek için asasını

çabucak salladı ve derin bir nefes aldı.
Bunu başarmak zorundaydı.

Ejderhanın önünde dizlerinin üzerine
çöktü ve ejderhanın akkor halinde
yanan kırmızı gözlerinin içine baktı.
“Selam, Dottie,” dedi, kendini aptal
gibi hissediyordu. “Ben Oliver, tamam

mı? Senin öğretmenimin. Ve sana bir-iki şey öğreteceğim.”

Ejderha tekrar esnedi ve keskin dişlerinin arasından alev dilimleri fırladı. Oliver geriye doğru sıçradı, duman yüzünden gözleri yanıyordu.

“Güzel, işte böyle,” dedi cesaretlendirerek. “Geçit töreninde de tam olarak yapacağın işte bu...tabii ben sana söylediğimde. Diğer zamanlarda

bunu yapmayacaksın, tamam mı? Ben,
“Ateş!” dedığimde, nefesinle
ateşlemenı istiyorum. Tamam mı?”

Dottie keskin pençeleriyle yan
tarafını kaçırdı.

Oliver bunu evet olarak kabul etti.
Büyü yapmak için asasını havaya
kaldırdı, kağıttan yıldızlar
yağdıracaktı.

“Pırılda papriyo!” Ejderhanın önüne
kağıt yıldızlardan bir yığın birikti.
“İşte, bak. Yıldızlar. Onları görüyor
musun?” diye sordu. Asasıyla
yıldızları dürtüyordu. “Hazır mısın?
Ateş!”

Dottie yıldızlara bakmıyordu bile.
Sadece kaçınmaya devam ediyordu.

“Eeee... Dottie?” dedi Oliver nazik
bir şekilde. “Bir saniyeliğine
kaçınmayı bırakabilir misin? Burada
sana bir şeyler öğretmeye
çalışıyorum.”

Dottie aniden kağıt yıldızlarının üzerine doğru aksırdı ve yıldızları kalın yeşil damlacıklarla kapladı.

“Tamam,” dedi Oliver. “İyi bir denemeydi. Ve şimdi bir daha dener misin? Ateş!”

Dottie ön pençelerini yalamaya başladı, pençelerini uzun kırmızı diliyle

temizliyordu.

Oliver
moralini
bozmamaya
çalışıyordu.
Dottie bütün
gün
boyunca
her şeyi

ateşe vermişti ve *bu sefer*, sadece *bu sefer* birisi onun ateşli nefesini alıp bir şeyler yakmasını istemişti; ama o şimdi de kaçınmak ve pençelerini temizlenmekten başka bir şeyle ilgilenmiyordu. Kendine mahsus bir kişilikti!

Oliver destek almak için arkasına döndü, ama Jack ona kuşkuyla bakıyordu. "Biliyorsun, geçit töreninde ejderha kullanmak çok harika bir fikir," dedi yavaşça "ama belki de *bu ejderhayı kullanmamalısın.*"

Oliver derin bir nefes aldı. "Her şeyi unutmamın daha iyi olacağını mı düşünüyorsun?" diye sordu.

Jake başını salladı. "Üzgünüm, ahbab," dedi, "ama..."

Jake cümlesini tamamlayamadan aniden pis kokulu mor bir duman bulutunun içinden bir cin ulak, bahçede ortaya çıktı. Cin öksürdü ve konuşmaya başlamadan önce elindeki parşömeni dumanı uzaklaştmak için salladı. "Olivia Moo'ya bir mesaj var!"

"Moon olacaktı," diye Oliver cini düzeltti. "Oliver Moon."

Cin, Oliver'ın önünde kaşlarını

çatarak parşömene baktı. "Çok özür dilerim," dedi.

"Sihirli yazı bazen çok karmaşık olabiliyor. Snivel Peygamberdevesi'nden bir mesaj: "*Kaplumbağa* fikrini duydum."

"Ejderha fikri," dedi Oliver. Snivel'in bundan nasıl haberi oldu acaba diye merak etti. Olanları anımsayınca birden inledi. Bully Öcümayası doğruca Snivel'e gidip her şeyi anlatmış olmalıydı. Oliver'in başını derde sokabileceğini düşünüyordu, buna hiç kuşku yoktu!

"Ahhh, evet. Senin ejderha fikrini duydum... Harika bir fikir," diye cin okumaya devam etti. "Herkes buna çok bayılacak!"

Mesaj ulaştırılmıştı. Cin kıvrılan mor dumanların arasında aniden ortadan kayboldu. Cadı Bebek çay fincanıyla dumanları yakalayıp içmeye çalışıyordu.

Oliver ve Jack endişeli bakışlarla birbirlerine baktılar. "Artık geri dönüş yok," dedi Oliver. "Snivel planımı biliyorsa, Bayan MacKertenkele'ye sorup onaylatmıştır. Kısa süre sonra bunu herkes öğrenmiş olacak. Artık fikrimi değiştirdiğimi söyleyemem." Dottie, Cadı Bebek'in canavar bebeklerinden birini yemeğe başladığında Oliver da derin bir nefes aldı. "Bu ejderhanın eğitilmesi gerek."

Cadı Bebek'in öfkeyle attığı kulakları sağır eden ciyaklamasından

ürken Jake, "Evet," diye onayladı.
"Ama... nasıl?"

Oliver arkasını döndü ve eve doğru
yürümeye başladı. "Bilmiyorum," dedi.
"Belki de..."

Aniden bir hissrtı sesi duyan ve
umutla etrafına bakınmaya başlayan
Oliver durdu. Bu hissrtı sesi yoksa kağıt
yıldızlarını yakıp kül eden bir ses
miydi?

Hayır. Bu o ses değildi. Bu kağıt
yıldızları kendisine yatak yapıp, üzerine
kivrılan, yorgun ve küçük bir
ejderhanın sesiydi ve ejderha hemen
uykuya daldı.

Salı günü, Dottie kağıt yıldızları yedi.

Çarşamba günü, Dottie kağıt yıldızlarının içine saklandı.

Perşembe günü, Dottie kağıt yıldızlara aşırı duygusal bir şekilde yaklaştı ve Oliver'ın annesi, Oliver'a kağıtları ortadan kaldırmasını söyledi.

Ama Cuma günü, büyük bir atılım yaşandı. Oliver büyüğyle başka bir kağıt yıldız kümesi yarattı ve bu sefer küçük ejderha gerçekten bütün kağıt yıldızları

yakıp kül etti. Ne yazık ki, ejderha kağıt yıldızları yaktığı sırada, Cadı Bebek onların içine saklanmakla meşguldü. Oliver aceleyle Cadı Bebek'in üzerine sağanak bir yağmur yağıdırırken Cadı Bebek, "Yaramaz, Dottie!" diyerek ejderhayı azarlıyordu. "Rezil, Dottie!"

Oliver ejderhadan ümidi kesmek

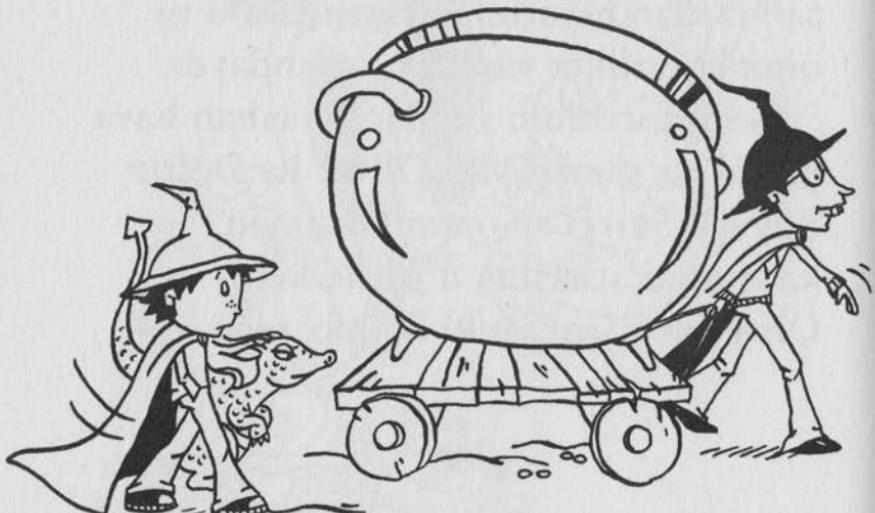
üzereydi. Cadı Bebek de artık ejderhaya pek meraklı değildi. Annesi ve babası da kendilerine yeni bir ev arıyorlardı. "Umarım her nereden geldiyse bir an önce oraya çekip gider," dedi Bay Moon sıkıntılı bir şekilde. En sevdiği sivri şapkanın üzerindeki yanık izlerini inceliyordu.

Ama Oliver, Dottie'yi bu kadar çabuk salıverecek değildi. Çünkü artık Büyücülük Okulu'ndaki herkes ejderhanın geçit törenine Oliver'la birlikte geleceğini duymuştu. Ve herkes –hatta Bayan MacKertenkele bile– ejderhayı görmek için ne kadar sabırsızlandıklarını söylemişti. Bu işi onunla birlikte yapmak zorundaydı.

Geçit töreninin yapılacaksı sabah hava parlak ve güneşliydi. Oliver ile Dottie, Büyücü Snivel ve onun kocaman kazanının arkasına dizilirlerken, Oliver'ın karnı sanki iki yüz tane

kurbağa bacağı yemiş gibi bulanıyordu.
'Lütfen Dottie doğru dürüst davranışın!'
diye dua ediyordu. Geçit töreni
kasabanın ortasında alkış tutan cadı ve
büyütüler kalabalığının içinden geçip
Gidaklayan Gaz Lambası Parkı'na
girdi.

Merlin'in takımı çok gerçekçi
görünen kızıl ejderhalarıyla birlikte en
önde ilerliyordu. Kızıl ejderha o kadar
öfkeli kükrüyordu ki, Dottie onu gerçek
zannedip korktu. Mabel'in takımının
tamamı canavar dev kostümleri
giyinmişlerdi ve hep birlikte komik bir
dev şarkısı söylüyorlardı. Beyaz cadılar,

biçim değiştiriciler ve büyülü canavarlar vardı. Hatta diğer festival katılımcılarını ezmemek için olağanüstü bir çaba gösteren ve etrafta paldır küldür dans eden, dost canlısı gerçek bir dev bile vardı.

Vuuuuu! Snivel kırmızı ve mor yıldızlardan oluşan ilk dalgayı büyyle dağıttı. Kağıt yıldızlar havada uçuşuyorlar, güneş ışığını yansıtarak kivilcimler saçıyorlardı.

Yıldızlar yağmur gibi yere yağarken Oliver, Dottie'ye, "Ateş!" dedi.

Dottie yıldızları tamamen görmezlikten geliyordu ve hızlı hızlı yürüyordu, burnunu da havaya dikmişti.

"Bana bak, seni aptal ejderha, ne dedim ben... Ah, boş ver." Burnundan soluyan Oliver sivri uçlu şapkasını kafasından çekip çıkarttı ve bir avuç dolusu yıldızı şapkasının içine

doldurdu. Neden, ah, neden, bunun çok harika bir fikir olduğunu düşünmüştü ki?

Başka bir yıldız kümesini işaret ederek, “Ateş!” diye emretti. Dottie bunun yerine, Hattie Kurbağaborazancısı’nın hamamböceği kostümünü hafifçe yakıyordu.

Hattie maskesinin arkasından “Hey,” diye çığlık attı. “Kes şunu!” “Özür dilerim,” diyen Oliver derin bir

nefes aldı. Şapkasının içine kağıt yıldızlardan bir demet daha doldurdu.

Yanına her şeye rağmen biraz çöp torbası alması gerektiğini düşünmeye başlamıştı. Dottie hala tek bir yıldız bile yakmamıştı.

Bir süre sonra, geçit töreni festival sahnesinin önünden geçmeye başladı. Her türden önemli görünüslü büyüğün ve cadı kendi gösterilerini sahneye koymak

için hazırlanıyor, mikrofonlarının
çalışıp çalışmadığını kontrol ediyor ve
asalarını ısıtıyorlardı.

Kutlamaya katılan önemli cadılardan

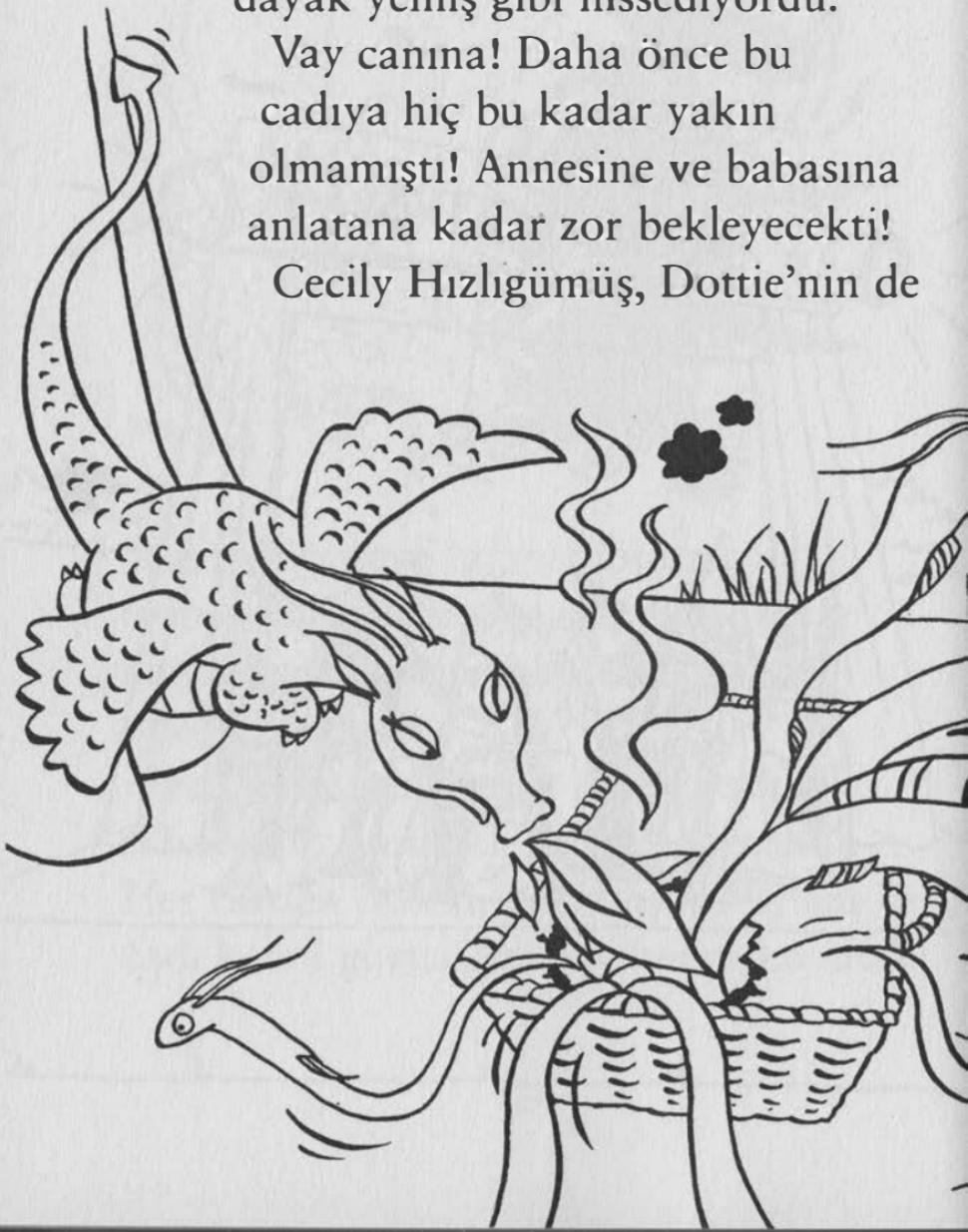

biri olan Cecily Hızlıgümüş sahnenin bir köşesinde deniz yılanlarının sepetini hazırlıyordu. Oliver, Cecily

Hızlıgümüş'ü fark ettiğinde kendini dayak yemiş gibi hissediyordu.

Vay canına! Daha önce bu cadiya hiç bu kadar yakın olmamıştı! Annesine ve babasına anlatana kadar zor bekleyecekti!

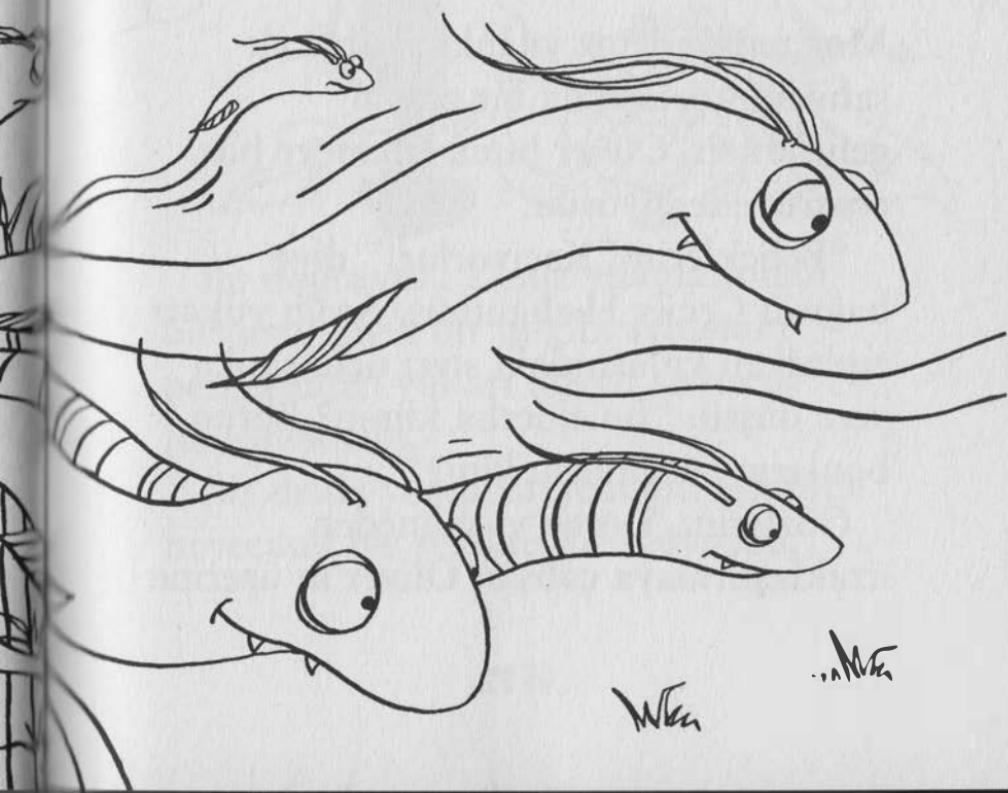
Cecily Hızlıgümüş, Dottie'nin de

ilgisini çekmiş gibi görünüyordu.
Oliver'a küstah bir bakış fırlatan Dottie
aniden geçit töreninden kaçtı ve sonra
da uçarak sahnenin üzerine çıktı.

“Geri gel!” diye emretti Oliver.
Dehşet içinde ejderhayı seyrediyordu.

Dottie vizıldayan alev dilimleriyle
Cecily'nin sepeticini yakıp bir delik
açmıştı. Bir saniye sonra sepetten kaçan
deniz yılanları her tarafa dağıldılar.

Mor renkli deniz yılanları çabucak sahnenin ortasında bir araya gelirlerken, Oliver bunu izlemeye bile cesaret edemiyordu.

“Bebeklerim! Kaçıyorlar!” diye bağırdı Cecily Hızlıgümüş. Aşağı yukarı zıplarken kafasındaki sivri uçlu şapka yere düştü. “Bu ejderha kimin? Bütün bunların sorumlusu kim?”

Gözlerini, Dottie’yi sahneden uzaklaştırmaya çalışan Oliver’ın üzerine

çevirdi. "O benim," diye itiraf etti Oliver. "Özür dilerim, o biraz..."

Cecily, "Seni aptal küçük büyüğün!" diye Oliver'a bağırdı. "Deniz yılanları her tarafa dağıldılar!"

Bu doğruydu. Deniz yılanlarından biri uzun mor bir ip gibi sahnenin perdesinden yukarı doğru kayarak tırmanıyordu.

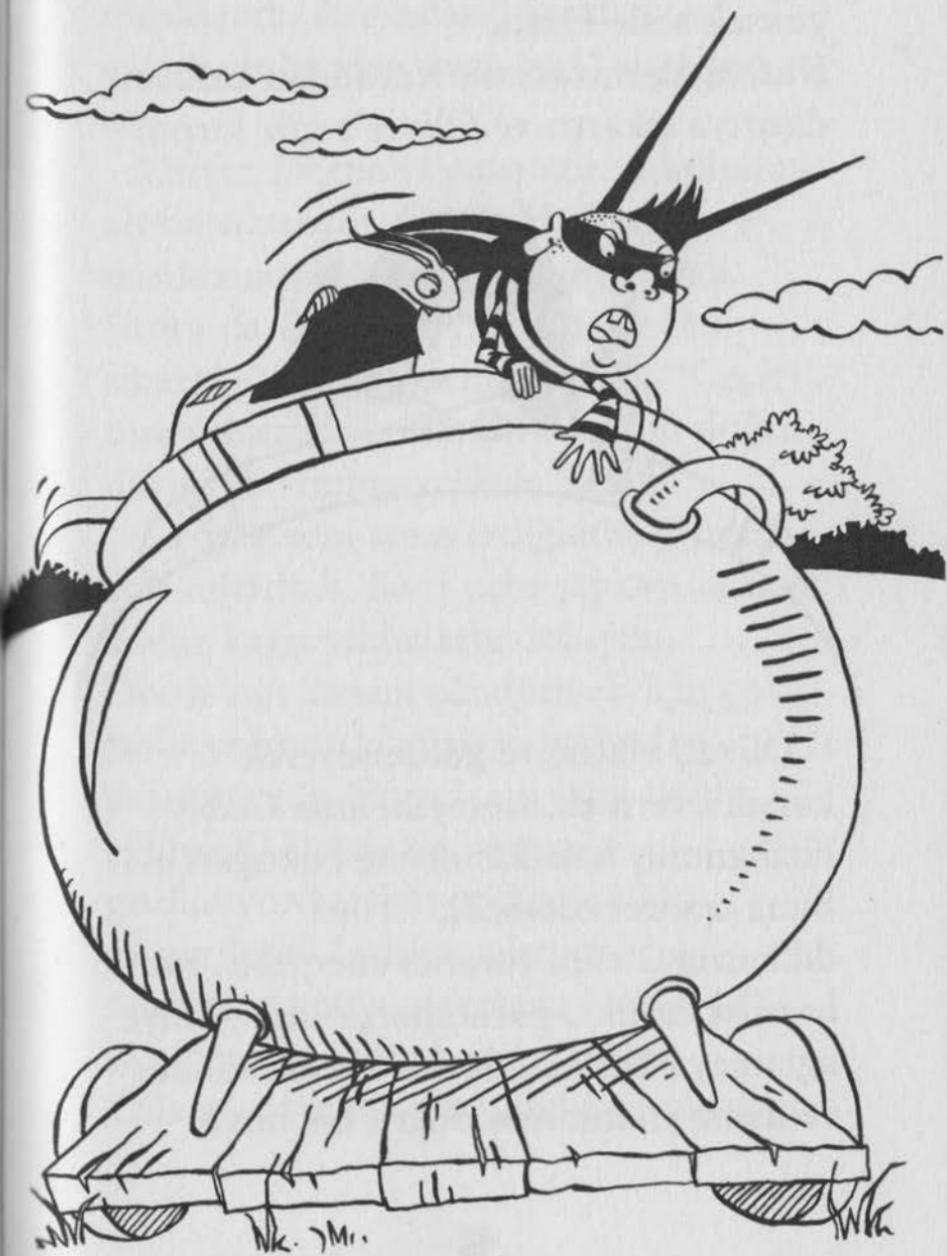
Bir deniz yılanı kalabalığın arasında heyecanlı bir şekilde sürünyordu.

Yılan küçük siyah dilini dışarı çıkarttığında insanlar geri çekiliyor ve çığlıklar atıyorlardı.

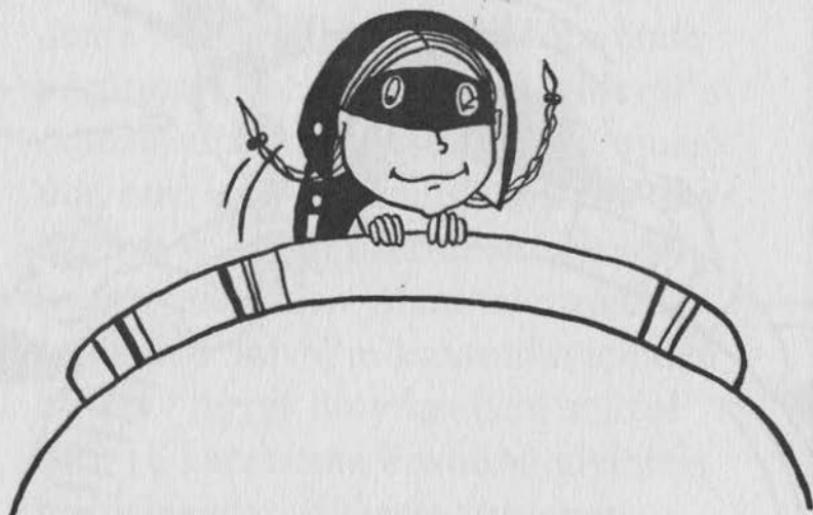
Bir deniz yılanı hatta – ah, hayır! Bir deniz yılanı takımını geçit töreninde yürütmeye çalışan Mabel Maldeval'ın omuzlarına dolanmıştı. "Benden uzak dur, seni aşırı büyümüş solucan," diye bağırdı ve yılanı üzerinden silkeledi. Sonra yere düşen yılanı tekmeledi.

Büyük Snivel'in kazanının içinden bir ses "Ayyy! Bu yılan beni soktu!" dedi ve karafatma kostümü giyinmiş biri kazandan dışarıya tırmandı. Dördüncü deniz yılanı karafatmanın sırtına sıkıca yapışmıştı, uzun sivri dişlerini kostümün arkasına geçirmişti. Yılanla güreşe tutuşan Bully Öcümayası'nın sarı gözleri maskesinin içinden etrafa dehşet içinde bakıyordu.

"Küçük bir yıldandan bu kadar korkacağımı hiç sanmıyorum," dedi

yüksek sesle Hattie
Kurbağaborazancısı. Kazandan kafasını
dışarıya çıkarttı ve Oliver'a göz kırptı.

Oliver, Hattie'ye gülümseyerek
karşılık vermek üzereydi, ama Cecily
Hızlıgümüş hala kendisine baktığı için
buna cesaret edemedi. "Tüm
dikkatim... tüm yaratıcı enerjim... tüm
hazırlıklarım... paramparça oldu," diye
ağlamaya başladı. Sonra asasını salladı
ve deniz yılanlarına doğru bir büyü

mırıldandı. Ardından “Şimdi şu ejderhayı benden uzak tut!” diye feryat etti.

Oliver, Dottie’yi yakaladı ve kolunun altına sıkıştırdı. Cecily Hızlıgümüş’e mırıldanarak “Özür dilerim,” dedi. Sonra da Dottie’ye baktı. Dişlerini sıkarak “Hadi, gidelim,” dedi. “Geçit töreni bitmek üzere. Biraz olsun doğru dürüst davranışmayı dene lütfen!”

Geçit töreni sona erdiğinde, Oliver çok rahatlادı. Sivri uçlu şapkası ağızına kadar kağıt yıldızlarla doluydu. Dottie’nin ateşini söndürmek için çok fazla yağmur büyüsü yaptığından, asası yorgun düşmüş ve yana doğru eğilmişti. Dottie de yorgun görünüyordu. Oliver büyülü gösterilerini birlikte izlemek için ailesinin yanına giderken, Dottie tek bir ateş bile yaktamamıştı. Dottie, Oliver’ın yanına yere kıvrılıp yatarken,

Oliver 'Umarım artık biraz uyur,' diye düşünüyordu. Dottie uyursa, artık başka sorun çıkartamazdı.

Gösteri başladı ve Oliver sonunda kendisini rahatlampış hissetti. Büyücü Solucankafa harikaydı. Kendisini bir

rokete dönüştürdü ve gökyüzüne fırladı. İki dakika kadar sonra da bir Ay taşına dönüştü.

Büyük Gorindo da...
evet, harikaydı. Kedisini bütün sahneyi kaplayacak büyülükteki siyah bir dinozora dönüştürdü.
Dinozor, Büyük Gorindo'yu yakalayıp havaya kaldırdığında ve onu yemeye hazırlandığında, herkes nefesini tutup yutkundu.

Ama cadı soğukkanlı bir şekilde asasını salladı. Mor renkli kırılcımların parlamasıyla birlikte dinozor yeniden bir kediye dönüştü.

Cecily Hızlıgümüş'ün kafası biraz karışık gibi görünüyordu. Ne yazık ki deniz yılanları verdiği emirlerin

hiçbirine uymadılar. “Bu senin hatan,” diye Oliver, Dottie’ye tısladı, Dottie uykulu bir şekilde gözlerini kırpıştıryordu.

Hoparlörlerden bir ses “Ve sırada,” diye duyuru yapmaya başladı, “bu yılki festivalin tek özel uçma gösterisiyle karşınıza çıkacak olan kişi... Eliot Kokuluperuk!”

Kalabalık heyecan içinde alkışlarken, gökyüzündeki kırmızı bir nokta gözüne görünür olmaya başladı. Nokta gittikçe

büyüdü, büydü ve büydü. Bunu izleyen cadılar ve büyütüler sonunda kocaman kızıl bir ejderhanın üzerinde... Eliot Kokuluperuk'un gerçekten uçtuğunu fark ettiler!

Kızıl ejderha kanatlarını havada güçlü bir şekilde çırپıyordu. Eliot Kokuluperuk ejderhanın sırtına oturmuştu. Ejderha aşağıya doğru alçalırken, Eliot kalabaklıa el salladı. Ve orada...

Oliver gözlerini ovaştırdı ve dikkatle baktı. Sonra yanında yerde yatan Dottie'ye baktı. Ah, hayır. Orada, gökyüzünde büyük bir heyecanla kükreyen Dottie'ydı. Elinden geldiği kadar hızlı bir şekilde kızıl ejderhaya doğru uçuyordu. Uyumak ve sorun çıkartmaktan uzak durmak onun işi değildi!

Oliver bakmaya bile cesaret edemiyordu. Ejderhaların birbirleriyle çarpışacaklarından emindi... ve Eliot Kokuluperuk ejderhanın sırtından yere düşecek ve yaralanacaktı... Çok muazzam bir karmaşa yaşanacaktı ve *bütün bunlar Oliver'in hatası olacaktı!*

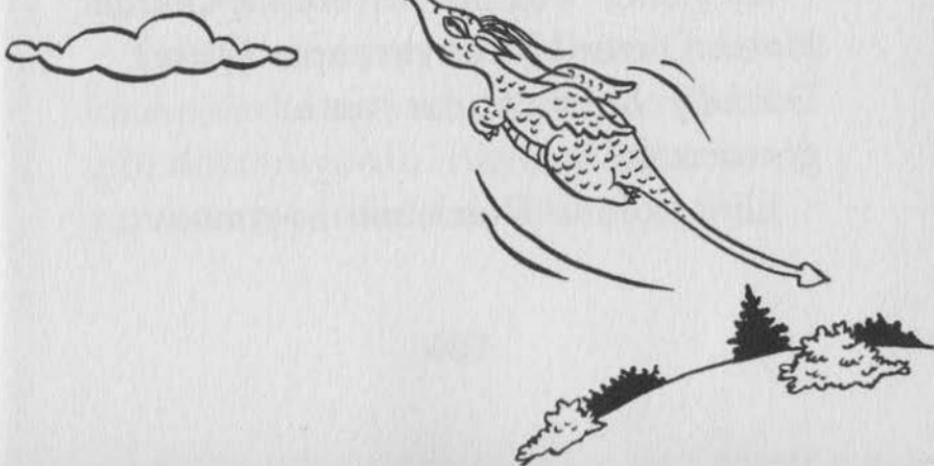
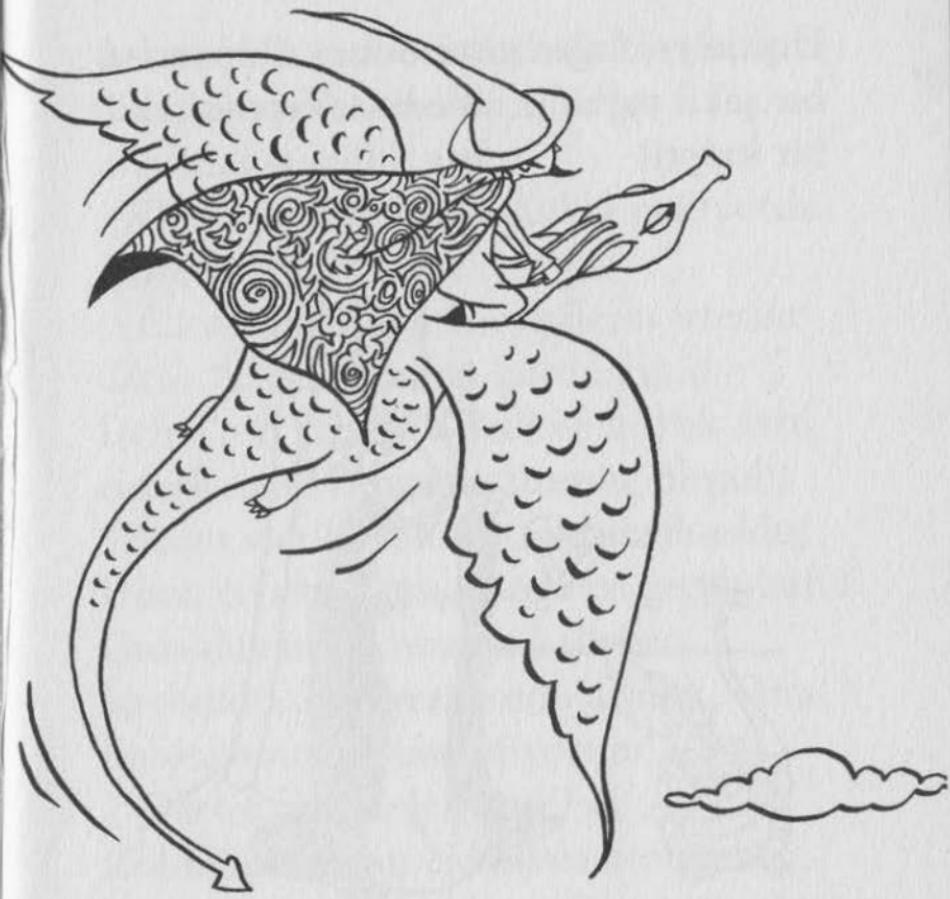
Gözleri kapalı olan Oliver aniden kalabalığın bir hayret nidası çıkardığını duydu. Birden herkes alkışlamaya başladı. Oliver gözünün birini yavaşça açarak baktığında, Dottie'nin çok güzel akrobatik bir gösteri yapan kızıl ejderhanın arkasında zarafetle uçtuğunu gördü.

Ejderhalar altı kez aynı hat üzerinde daireler çizerek uçarken, kalabalık koro halinde “Ooo!,” diye bağıriyordu.

Ejderhalar yavaşça birlikte geri geri uçarlarken, kalabalık nefesini tutarak “Vay canına!” diye bağırdı.

Ejderhalar bulutların arasında zikzaklar çizerken herkes “Yaşasın!” diye bağırdı.

İki ejderha da sahneye indiğinde herkes alkışladı ve ayaklarını yere vurarak “Bravo!” diye bağırdılar. Eliot Kokuluperuk kızıl ejderhanın sırtından yere atladı ve kendisine sevgiyle bakan

Dottie'ye doğru gitti. Sonra dumandan bir şekil yaparak üfledi... Yaptığı şekil bir kalpti!

İzleyiciler “Ahhh!” diyerek iç çektiler.
Hatta Oliver bile böyle yaptı. Oliver,
Dottie’yi hiç bu kadar mutlu
görmemişti.

Eliot kolunu Dottie'nin boynuna

doladı. "Doris! Güvendesin! Senin için o kadar endişelendik ki!" diye mutlulukla çığlık attı.

Oliver'ın ailesi şaşkınlıkla bakıyordu.
Doris mi?

Eliot bakışlarını izleyicilerin üzerine ditti. "Doris burada gördüğünüz Defne'nin kızıdır," dedi ve büyük kızıl ejderhanın burnunun üzerine okşadı. "Bizim için büyük bir talihsizlik oldu, Doris etrafta dolaşıyordu ve geçen hafta Gidaklayan Lamba'da kalırken kayboldu. Her yerde onu aradık. Onu bulduğumuza inanamıyorum!"

Dottie'nin gerçekten Eliot Kokuluperuk'un ejderhası olduğunu düşününce, şaşkınlıktan Oliver'ın ağızı açık kalmıştı!

Tüm gösteri boyunca, Dottie sahnede kızıl ejderhanın yanında kaldı. Melek gibi davranıyordu. Büyülerin bazıları yapıılırken yardım bile etti.

“Bizim yanımızdayken neden böyle davranıştıyordu?” diye şikayet etti Bay Moon fısıldayarak.

Kızıl ejderhanın arkasından hızlı hızlı yürüyen Dottie’yi izleyen Bayan Moon, “Yeter ki mutlu olsun,” dedi kıkırdayarak. “Anneciğini özlemiş.”

Eliot gösterisinden sonra iki ejderhaya da sarıldı. “Bu yılki Sihir Festivali’ne beni davet ettiğim için Gidaklayan Gaz Lambası Konseyi’ne çok teşekkür ederim,” dedi. “Ve kaybolduğunda benim için Doris’e kim baktıysa, ona da çok teşekkür ediyorum,” diye sözlerine devam etti. “Ona çok iyi bakıldığı gayet açık belli oluyor.”

Oliver elini sallayarak, “Ona biz baktık!” diye bağırdı.

“Bizim için zevkti!” dedi Bayan Moon neşeyle.

Bay Moon, Bayan Moon sanki aklını

kaçırılmış gibi ona baktı. Kulaklarına inanamayan bir şekilde mırıldanarak, “Bizim için zevk miydi?” dedi. “Ben öyle söylemezdim.”

Eliot, Moon ailesine, “Teşekkür ederim,” diye seslendi ve sihirli kıvılcımlarla birlikte Oliver’ın elinin içinde Eliot Kokuluperuk’un sonraki gösterisi için bir avuç dolusu bedava bilet ortaya çıktı.

Sonra Eliot izleyicilere el salladı.

“Hoşça kalın! Festivalin kalan kısmı için iyi eğlenceler!” Ardından ejderhalar tekrar gökyüzüne doğru uçtular. Eliot kızıl ejderhanın sırtına binmişti.

Tombul elini gökyüzüne doğru sallayan Cadı Bebek, “Güle Güle,” dedi.

Biletleri pelerinin cebine atan Oliver mutlulukla gülümşüyordu. Ne sonuçtu ama!

Festivalin kalan kısmı olağanüstüydü.

Kara Ok
gösterisinde
yırtıcı kuzgunlar
harikaydı. Herkes çok güzel vakit
geçirdi.

Son gösteri de bittiğinde, "Artık eve
gitme zamanı geldi," dedi Bayan Moon.
Oliver ve ailesi festival alanında

ilerlediler. Artık hepsi kapanmakta olan sergilerin ve tamamlanmakta olan özel gösterilerin önünden geçtiler.

Cadı Bebek aniden Bayan Moon'un elinden kurtuldu ve sendeleyerek sergilerden birinin önüne gitti. "Bunu istiyorum!" diye feryat etmeye başladı. "BUNU istiyorum!"

Oliver kız kardeşinin işaret ettiği şeye baktı ve söylenmeye başladı. Cadı Bebek sihirli evcil hayvanlar sergisinin önünde duruyordu. Heyecan içinde eliyle somurktan görünenşlü bir griffini işaret ediyordu.

"Bunu istiyorum!" diye tekrarladı Cadı Bebek. "Bunu istiyorum!"

Bay Moon omuzlarını silkti. "Hiç şansın yok," dedi kararlı bir şekilde. "Ailemiz için bir evcil hayvan felaketi yeterli. Çok teşekkür ederim ama ben almayayım!"

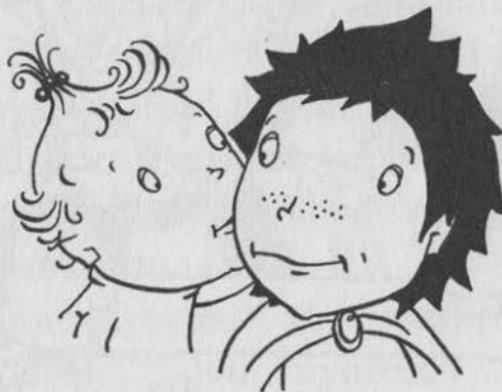
Oliver kolunu kız kardeşinin

CANAVAR SERGİSİ

boynuna doladı. "Hadi gidelim," dedi.
"Gerçekten iyi bir bebek olursan,
griffinin yerine Yılbaşı'nda sana şu tüylü
örümceklerden bir tane alacağım."

Cadı Bebek salyalarını akıtarak
Oliver'in yanına bir öpücük
kondurdu. "Güzel Ollie,"
dedi. "Teşekkür."

Cadı Bebek'i griffinden
başarıyla uzaklaştıran Oliver, "Bir şey
değil," dedi. "Artık evimize gidelim."

Sonra da evlerinin yolunu tuttular.

Oliver'ın büyüleyici maceralarını kaçırmayın!

Oliver Moon ve İksir Karmaşası

Yılın Genç Büyücü Ödülü için sınava giren Oliver Moon karşılaştığı iksir mayalama sorununun üstesinden gelebilecek mi bakalım?

Oliver Moon ve Yarasa Macerası

Cadılar Bayramı tatilinde okulun evcil hayvanı Yarasa Nippi'ye tatilde bakma sırası Oliver'a geldi. Ama Nippi kaçınca, Oliver'ın tatili bir kabusa dönüştü.

Oliver Moon ve Uluma Tatili

Oliver, Küçük Geğirme'deki hayaletli ormana gidince çok mutlu olmuştu. Ancak kız kardeşi Cadı Bebek ormanda kaybolunca her şey gözüne korkunç görünmeye başladı.